

Adamčik, Petr, *Ostrogóti a "renovatio imperii" císaře Justiniána I.*

Diplomová práce, FFUK, Ústav světových dějin, 2006, 101 s. + přílohy

Autor předkládané diplomové práce si předsevzal úkol osvětlit proces vzniku a zániku Ostrogótů, jednoho z nejrozsáhlejších germánských kmenových celků. To předurčilo rozčlenění jeho práce - ponecháme-li stranou obligátní úvodní a závěrečné části - do dvou základních celků. V první se Adamčik zabývá formováním Ostrogótů v rámci hunské říše a v období následujícím po jejím zániku. Ve druhé naopak sleduje neúspěšný zápas Ostrogótů o zachování vlastního státu v Itálii a nakonec i samotné existence, jež byly po Theodorichově smrti ohroženy Justiniánovými plány na "*renovatio imperii*" a také jim v konečném výsledku padly za oběť.

Adamčikova práce má kompilativní a valnou většinou také popisný charakter. Autor v ní prokázal svoji schopnost pracovat s latinskými prameny a poměrně rozsáhlou, z velké části cizojazyčnou literaturou. Ocenit je třeba především ty pasáže, kde Adamčik opouští popisné schéma a snaží se vystihnout složitý proces etnogeneze a vypořádat se s množstvím názorů nejen na problém formování ostrogótského etnika, ale chápání pojmu etnogeneze a etnicity obecně (s.14-19). Dospívá k názoru, že Ostrogóti zdaleka netvořili rasově a jazykově jednotné společenství a neměli ani totožnou kulturu a náboženství. Ke gótskému jádru, elitě společnosti, se totiž postupně připojovaly odlišné elementy, které mohly, ale nemusely být Góty asimilovány. Velkou roli v tomto procesu hrály především vojenské úspěchy Ostrogótů. Autor dále dokazuje neplatnost teorie, kterou vyslovil gótský historik Jordanes, o kontinuálním vývoji ostrogótského kmenového svazu od doby, kdy Gótové pobývali v severním Černomoří až po Theodorichovu vládu v Itálii, a s ním spojené dynastické kontinuitě, podle které pocházel gótský král Ermanarich, vládnoucí ve 4.století stejně jako Theodorich z královského rodu Amalů (viz s.105 - 106). Adamčik klade počátky etnogeneze Ostrogótů až do druhé poloviny 5.století, kdy zanikla hunská říše, a do doby Theodorichova úspěšného balkánského tažení. Za její vrchol považuje přechod od klanových a kmenových struktur k vytvoření ostrogótského království v Itálii.

Z formálního hlediska je třeba pozitivně hodnotit rozbor pramenů a poznámkový aparát, který obsahuje kromě odkazů na prameny a literaturu také řadu potřebných vysvětlujících poznámek, jež například konkretizují starší geografické pojmy apod.

Adamčik dobře zvládl problematiku týkající se vybraného tématu po faktografické

stránce. Faktem však je, že z hlediska obsahu práce mohl výtěžit z pramenů a bohaté historiografické produkce více, což by mu umožnilo alespoň částečně upustit od většinou ryze popisného charakteru textu a přejít k více problémovému pojetí, které dané téma přímo nabízí. Z formálního aspektu musím autorovi bohužel vytknout také to, že v textu ponechal gramatické chyby. Jeho největším úskalím je interpunkce, která chybí především při vymezení vedlejších vět, a chybné používání zájmena svůj.

Jsem si vědoma skutečnosti, že diplomant se zpočátku potýkal s mnoha problémy, ke kterým patřily velké potíže při stavbě textu a formulování písemného projevu, a také gramatické nedostatky. Velmi si proto cením jeho pracovitosti, trpělivosti a snahy překonat počáteční handicap, jejichž výsledkem se stala práce dobré úrovně.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem doporučuji práci Petra Adamčíka k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat jako

Praha, 7.září 2006

Doc. PhDr. Dana Picková, CSc.

vedoucí diplomové práce